

ת"פ 17860/01/19 - מדינת ישראל נגד תאופיק צביחאת

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 17860-01-19 מדינת ישראל נ' צביחאת(עצור
בפיקוח)

בפני כב' השופט אברהם אליקים, סגן נשיא

המאשימה	מדינת ישראל
נגד	
הנאשם	תאופיק צביחאת (עציר)

גזר דין

מבוא

1. הנאשם הורשע בעבירת החזקה, נשיאה והובלה של נשק לפי סעיף 144(א) ו-(ב) רישה וסייפה לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן- החוק) בהתאם להודאתו בעובדות כתב אישום שתוקן במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסכמה לעניין העונש.

2. על פי כתב האישום המתוקן (סומן א), בתאריך 25.12.2018 בשעה 22:50 נסעו הנאשם ואחמד אחיו, יליד 1994, ברכב כשאחמד נוהג ברכב והנאשם יושב לצדו. שני אנשי משטרה עצרו את הרכב לבדיקה, בחיפוש שנעשה על ידם נמצא כי באותה עת הנאשם החזיק, נשא והוביל על גופו, אקדח חצי אוטומטי מסוג ברטה תוצרת איטליה מודל 70 קליבר 7.65 מ"מ (להלן - האקדח), טעון במחסנית עם 7 כדורים בקוטר 0.32, שהייתה במצב "הכנס" באקדח. בנוסף הנאשם נשא והוביל על גופו שלוש מחסניות נוספות שכל אחת מהן הייתה טעונה בכדורים - 7 כדורים, 6 כדורים, ו-5 כדורים, סה"כ 18 כדורים בקוטר 0.32.

הנאשם החזיק את הנשק והמחסניות בלא רשות על פי דין עוד קודם לתאריך 25.12.2018 במשך תקופה שאיננה ידועה.

ראיות לעונש

3. לא הוגשו מטעם הצדדים ראיות לעונש. לנאשם אין רישום פלילי.

תסקירי שירות המבחן

עמוד 1

4. לפי הסכמה דיונית בין הצדדים, הופנה הנאשם לשירות המבחן לצורך הכנת תסקיר תוך הסכמת הצדדים כי תוכן התסקיר לא יחייב את מי מהצדדים.

בעניין הנאשם הוגשו שלושה תסקירים, בתסקיר הראשון לא ניתנה כל המלצה שיקומית, התסקיר השני הוגש לבקשת סנגורו של הנאשם אשר ביקש כי קצין המבחן אתו ישוחח הנאשם יהיה דובר השפה הערבית או שהשיחה תקוים באמצעות מתורגמן. התסקיר השני שהוגש לא היה תסקיר סופי ובו ביקש שירות המבחן לדחות את מועד הכנת התסקיר בארבעה חודשים על מנת לבחון את השתלבות הנאשם בטיפול. בקשת הדחייה נדחתה על ידי והוריתי על הכנת תסקיר סופי.

בתסקיר השלישי והאחרון המליצה קצינת המבחן על ענישה משולבת - הטלת מאסר על הנאשם בדרך של עבודות שירות ובנוסף להעמדת הנאשם בצו מבחן לתקופה של שנה, שבמהלכה ישולב בהליך טיפולי שיסייע בהפחתת הסיכון להישנות ביצוע עבירות.

להערכת שירות המבחן הנאשם מתאים להליך טיפולי נוכח העובדה כי מדובר בבחור צעיר, שזו היא מעורבותו הראשונה בפלילים, שלא הפר את התנאים המגבילים שהוטלו עליו, והחל להתקדם בלקיחת אחריות למעשיו ויש לו מודעות ראשונית למניעים הרגשיים והחברתיים שעמדו ברקע להתנהגותו.

תמצית טענות הצדדים

5. ב"כ המאשימה בטיעוניו בכתב (ט/1) ובעל פה, ביקש לקבוע מתחם עונש הולם שנע בין 2.5 ל-4.5 שנות מאסר בפועל וזאת בהסתמך על פסיקה אותה צירף, וביקש להשית על הנאשם עונש קרוב לקצה התחתון עד בינוני של המתחם ביחד עם הטלת מאסר על תנאי מרתיע וקנס.

בטיעוניו הדגיש את החומרה הרבה של עבירות הנשק בעיקר בימים אלה בהם קם קול צעקה במדינה לעניין נפישות השימוש בנשקים והחזקת נשקים לא חוקיים.

עוד הוסיף כי לא הוכח בתסקירים כי הנאשם השתקם או שקיים סיכוי של ממש כי הוא ישתקם. הוא נמצא בתחילתו הראשונית של התהליך, על כן אין מקום לטענתו לסטות מהמתחם שייקבע.

6. הסנגור ביקש לאמץ את המלצות שירות המבחן לפיהן יש להטיל על הנאשם עונש מאסר שניתן לרצות אותו על דרך עבודות שירות בתוספת צו מבחן לשנה.

הדגיש את גילו הצעיר של הנאשם שהיה בן 25 במועד ביצוע העבירות, ללא עבר פלילי, הודה בהזדמנות הראשונה ולקח אחריות מלאה על מעשיו.

עוד טען כי במסגרת שיקולי הענישה יש לקחת בחשבון את התקופה בה היה עצור הנאשם באזוק אלקטרוני מיום

6.2.2019 ועד היום, משך של כ-9 חודשים, כאשר בכל התקופה הזאת לא נרשמה לחובתו כל הפרה בתנאי המעצר בפיקוח.

לדבריו הנאשם נמצא בתחילת ההליך הטיפולי ואין לזקוף זאת לחובתו נוכח בקשתו של שירות המבחן לדחות את מועד הגשת התסקיר לחודש ינואר על מנת לשלב את הנאשם בהליך טיפולי והמאשימה בהתנגדותה לדחייה מנעה קיומו של ההליך.

הסנגור הפנה לפסקי דין רבים מערכאות שונות אשר לרלבנטיים מתוכם אתיחס בהמשך.

7. בתום דברי הסנגור, הודה הנאשם בחומרת מעשיו, אמר כי יש לו נכונות לקיים כל החלטה של בית המשפט, טען כי הוא ממלא אחר הוראות קצין המבחן, לומד ממנו הרבה והוא החל להשתפר ולהתקדם וביקש שתינתן לו הזדמנות.

דיון

8. במקרה זה חל תיקון 113 לחוק שקובע כי "העיקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו" (סעיף 40ב' לחוק).

מתחם העונש ההולם

9. במהלך אירוע אחד, הנאשם נשא והוביל על גופו, עת נסע עם אחיו בשעת לילה ברכב, אקדח חצי אוטומטי טעון במחסנית עם 7 כדורים שהייתה במצב 'הכנס' וזאת עד שנתפס על ידי המשטרה. בחיפוש שנערך באותו מעמד נמצאו אצלו שלוש מחסניות נוספות אותן נשא והוביל על גופו, שכל אחת מהן הייתה טעונה בכדורים ובסה"כ היו בהן 18 כדורים.

בכל עבירה בנשק יש פוטנציאל פגיעה משמעותי בערכים חברתיים של שלום הציבור וביטחונם וסיכון ממשי לחיי אדם. במקרה זה הפגיעה בערכים אלו הייתה בינונית.

אשר למדיניות הענישה הנהוגה, מנעד הענישה בעבירות בנשק רחב, בין השאר בהתחשב בסוג העבירה (החזקה, נשיאה, סחר), סוג הנשק וכמותו. במקרה זה מדובר בעבירת החזקה, נשיאה והובלה של אקדח חצי אוטומטי טעון ואין להתעלם מהעובדה כי ביחד עם הנשק החזיק הנאשם 3 מחסניות עם כדורים בכמות לא מבוטלת. את הנשק, התחמושת והכדורים נשא הנאשם על גופו שהם מוכנים לשימוש.

זה המקום להזכיר כי לא בכדי העונש המרבי הקבוע בחוק בגין עבירה של נשיאה והובלת נשק עומד על 10 שנות מאסר (סעיף 144(ב) לחוק) והעונש המרבי הקבוע בחוק בגין החזקת נשק עומד על 7 שנות מאסר

(סעיף 144(א) רישא לחוק).

בתי המשפט עמדו לא פעם על החומרה הרבה הגלומה בעבירות בנשק, גם כאשר מדובר בעבירה של החזקה ונשיאה, בין היתר בשל הפוטנציאל לגרימת נזק חמור מאוד. ראו לעניין זה דברי כב' השופט סולברג בע"פ 135/17 מדינת ישראל נגד בסל (8.3.2018) אשר קובע כדלקמן:

"בית משפט זה עמד לא פעם על חומרתן של עבירות נשק, ובכללן עבירות של החזקת ונשיאת נשק, תוך שהוא מציין את חומרת המעשה ואת פוטנציאל הנזק הכרוך בו. נשק המתגלגל מיד ליד עלול להגיע לידי גורמים עברייניים או לפעילות ביטחונית, פגיעתו הרעה מורגשת ומהווה איום על שלום הציבור כולו; כתוצאה מכך גדל ההכרח להרתיע את היחיד והרבים מפני עיסוק בכך". בתקופה האחרונה אנחנו עדים לכך שעבירות הנשק הפכו ל"מכת מדינה" ועל כן על בית המשפט לתת את תרומתו ביתר שאת למיגור התופעה. בהקשר זה אפנה לע"פ 2564/19 אזברגה נ' מדינת ישראל (18.7.2019) (להלן- עניין אזברגה) אשר קובע כדלקמן:

"המערער הורשע על פי הודאתו בעבירה של נשיאת נשק. בית משפט זה עמד בשורה ארוכה של פסקי דין על חומרתן הרבה של עבירות הנשק ועל הסכנה הגבוהה במיוחד לשלום הציבור וביטחונו הטמונה בנשיאה והחזקה של נשק. הדבר חמור שבעתיים במציאות הישראלית שבה נשק בלתי חוקי עשוי לשמש הן לפעילות חבלנית עוינת על רקע ביטחוני הן לפעילות עבריינית. לפיכך, קיימת בפסיקה מגמת החמרה ברמת הענישה של המעורבים בעבירות נשק תוך מתן ביטוי עונשי הולם לסכנה הנשקפת מהן; וזאת במטרה להרתיע את היחיד והרבים גם יחד מפני ביצוען. ברירת המחדל בעבירות נשק היא אפוא מאסר בפועל גם כאשר הנאשם נעדר עבר פלילי, [...] היטיב לנסח זאת השופט א' רובינשטיין (כתוארו אז) ב-ע"פ 5220/09 עוואודה נ' מדינת ישראל, בפסקה י (30.12.2009): "דרך המלך בכגון דא, בסופו של יום, צריכה להיות ככלל מאסר מאחורי סורג ובריח, וזאת בראש וראשונה להרתעת היחיד והרבים; אורך התקופה כרוך כמובן בנסיבות הספציפיות של העושה והמעשה. אכן, ערים אנו לכך שלאדם בעל רקע נורמטיבי, וכזה הוא המערער, שהות במאסר אינה קלה כל עיקר, ובהיותו במעצר חווה מקצת הטעם. אך נשק הוא נשק, ובנסיבות הישראליות נשק בידיים לא מורשות עלול להתגלגל למקום לא טוב, וכדברי האומר 'מחזה שבמערכת הראשונה נראה אקדח, עשוי האקדח לירות במערכה האחרונה'".

עוד ראו ע"פ 3877/16 ג'באלי נגד מדינת ישראל (17.11.2016) (להלן- עניין ג'באלי) אשר קבע לעניין עבירת החזקת נשק ונשיאתו כדלקמן:

" עבירות אלה מקימות סיכון חמור לשלום הציבור וביטחונו ומחייבות "ליתן ביטוי עונשי הולם ומרתיע באמצעות הרחקת מבצע העבירה מן החברה לתקופת מאסר ממשית לריצוי בפועל" [...] עוד נפסק כי חומרתן של העבירות בנשק אינה מסתכמת רק בנזק שאירע בפועל, כי אם בפוטנציאל הנזק הנובע מאותן עבירות".

ראו גם לעניין מדיניות הענישה, ע"פ 9830/17 חמודה נ' מדינת ישראל (8.3.2018).

10. ב"כ הצדדים הפנו למספר פסקי דין לתמיכה בטיעוניהם. חלק מפסקי הדין אינם של בית המשפט העליון וחלקם אינם מתאימים לנסיבותיו של תיק זה. אתייחס רק לפסיקה הרלבנטית.

ב"כ המאשימה הפנה לע"פ 3156/11 זראיעה נ' מדינת ישראל (21.2.2012), בו המערער הורשע על פי הודאתו בעבירות של נשיאת והובלת נשק, והסתייעות ברכב לביצוע פשע, כאשר בעת חיפוש שגרתי של המשטרה ברכבו נתפסו אקדח, מחסנית טעונה בכדורי אקדח וקופסאות עם כדורי אקדח. בית המשפט המחוזי השית עליו עונש של 24 חודשי מאסר בפועל, ערעורו של הנאשם לבית המשפט העליון נדחה. לנאשם לא היה עבר פלילי.

עוד הפנה לע"פ 2839/05 עבד אל קאדר נ' מדינת ישראל (17.11.2005), בו הורשע המערער בעבירה של נשיאת נשק, בכך שבעת שישיב במושב האחורי ברכב הוא השליך מידו אקדח בו הייתה מחסנית עם 13 כדורים. בית המשפט המחוזי השית על הנאשם 36 חודשי מאסר בפועל, ערעורו לבית המשפט העליון נדחה.

הסניגור הפנה לע"פ 4945/13 מדינת ישראל נ' סלימאן (19.1.2014), בו הגישה המדינה ערעור על קולת עונשו של משיב בן 20 אשר הורשע בעבירה של רכישה והחזקה של נשק ותחמושת, נשיאה והובלת נשק ותחמושת, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, מעשה פזיזות ורשלנות והסתייעות ברכב לביצוע פשע. תסקיר שירות המבחן היה חיובי, הומלץ להטיל עליו צו מבחן לשנתיים, לשלבו בקבוצות טיפוליות ולהטיל עליו בנוסף עבודות שירות. נמצא כי הסיבה לרכישת הנשק הייתה חשש לביטחון. בית משפט המחוזי קבע מתחם שנע בין מאסר שירות בעבודות שירות ל- 20 חודשי מאסר בפועל, נגזר על המבקש עונש של 6 חודשים לביצוע בעבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס בסך 2,000 ₪. בית משפט העליון אומנם דחה את הערעור בנסיבות המיוחדות של אותו תיק (כאשר אחד משופטי ההרכב הגדיר זאת כ: " המשיב נמלט לטעמי מן המאסר אך בעור שיניו..."), אולם קבע כדלקמן:

"לטעמי, מתחם העונש שקבע בית המשפט המחוזי לעבירות שבהן הורשע המשיב - מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות ועד 20 חודשי מאסר בפועל - הוא מקל יתר על המידה, כטענת המערער, ועל-כן טעון התערבות... כפי שבית המשפט עצמו ציין, עבירות המבוצעות בנשק - לרבות רכישה, החזקה ונשיאת נשק - טומנות בחובן פוטנציאל סיכון הרסני לפגיעה בשלום הציבור וביטחונו. החשש הוא כי נשק המוחזק שלא כדין ישמש לפעילות עבריינית העלולה להביא לפגיעה ואף לקיפוח חייהם של אזרחים תמימים. אכן, "התגלגלותם" של כלי נשק מיד ליד ללא פיקוח עלול להוביל להגעתם בדרך לא דרך לגורמים פליליים ועוינים. אין לדעת מה יעלה בגורלם של כלי נשק אלה ולאילו תוצאות הרסניות יובילו. ודוק: הסיכון שנשקף לשלום הציבור צריך להילקח בחשבון על-ידי כל מי שמחזיק בידו נשק שלא כדין - גם אם אינו מחזיק בו למטרת ביצוע של עבירות אחרות. עצם החזקת נשק בעל פוטנציאל קטילה מבלי שיש עליו ועל בעליו פיקוח מוסדר של הרשויות טומן בחובו סיכון, באשר המחזיק בו נתון תמיד לחשש שיתפתה לעשות בו שימוש, ולו ברגעי לחץ ופחד".

בהמשך פסק הדין קבע בית המשפט העליון מתחם ענישה הולם שנע בין 12 ל-36 חודשי מאסר בפועל ומאחר למשיב היה "פוטנציאל שיקום גבוה" הוא בחר לחרוג ממתחם הענישה ולהסתפק בעונש של מאסר בעבודות שירות.

בע"פ 9373/10 ותד נ' מדינת ישראל (14.9.2011), המערער הורשע על יסוד הודאתו בעבירה של החזקה

ונשיאה של נשק באופן בו אקדח ומחסנית בה היו 9 כדורים נמצאו מתחת למזרן בביתו ו-63 כדורים נוספים נמצאו מוטמנים בחצר. המערער נידון בבית המשפט המחוזי ל-50 חודשי מאסר בפועל, בית משפט העליון הפחית את עונשו והעמידו על 30 חודשי מאסר בפועל.

בע"פ 4982/15 שחיטה נגד מדינת ישראל (3.9.2015), נדון ענינו של נאשם שהורשע בנשיאה של אקדח לא תקין עם מחסנית ריקה, בית המשפט המחוזי הטיל עליו 20 חודשי מאסר בפועל (במתחם שבין 12 ל-36 חודשי מאסר בפועל), בית המשפט העליון הפחית את העונש ל-16 חודשי מאסר בפועל.

11. אשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (לחוק), חשוב לציין כי מדובר במעשים מחושבים, המחסנית הייתה במצב 'הכנס' באקדח הטעון והנאשם החזיק בנשק ובמחסניות גם לפני מועד חשיפת העבירה (סעיף 7 לכתב האישום המתוקן).

מיותר לציין כפי שתואר לעיל בפסקי הדין של בית המשפט העליון כי בעבירות של החזקה ונשיאת נשק טמון פוטנציאל גדול מאוד לגרימת נזק משמעותי לחברה ולביטחונה.

בהתחשב בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות במידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות אני קובע כי העונש ההולם במקרה זה הוא מאסר במתחם שבין 12 לבין 36 חודשי מאסר בפועל.

העונש המתאים

12. הנאשם נמצא בתחילתו של הליך טיפולי, ולא נעלמה מעיני עמדת שירות המבחן לפיה לנאשם נזקקות טיפוליות וכי הוא מוכן לשתף פעולה, אך איני סבור כי יש לחרוג במקרה זה ממתחם העונש ההולם.

איני סבור כי יש לאמץ במקרה זה את האמור בתסקירי שירות המבחן, כלל מושרש הוא כי אין חפיפה בין שיקוליו לבין שיקולי בית המשפט ואפנה בעניין זה לפסק דינה של הנשיאה חיות בע"פ 1077/19 אמסלם נגד מדינת ישראל (29.10.19):

"בית המשפט אינו כבול להמלצות שירות המבחן ובמקרה דנן בצדק סבר בית המשפט קמא כי אין מקום לאמץ את ההמלצה החורגת ממתחם הענישה ההולם את נסיבותיו החמורות של המקרה ואינה מתחשבת במכלול השיקולים והאינטרסים שעל בית המשפט לשקול בעת גזירת הדין, ובהם שיקולי גמול והרתעת הרבים [...] מאמצי השיקום של המערער, שעליהם יש לברך, אין בהם כדי לשנות ממסקנה זו".

13. לעניין הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה לפי סעיף 40'א' לחוק, אזקוף לזכות הנאשם את הודאתו בהזדמנות הראשונה שהביאה לחיסכון בזמן שיפוטי, את הבעת הצער שהביע בפניי על מעשיו ואת עברו הפלילי הנקי. בנוסף, אתחשב בגילו של הנאשם כבן 26 שנה ובעובדה כי עד ביצוע עבירה זו ניהל אורח חיים נורמטיבי.

14. אני סבור כי יש צורך במקרה זה בהרתעת הרבים מפני ביצוע עבירה מסוג העבירה שביצע הנאשם (לפי סעיף 40 לחוק) וכי יש סיכוי של ממש שהחמרה בעונשו של הנאשם, הן בעונש המאסר בפועל והן בעונש המאסר על תנאי, תביא להרתעת הרבים ותגרום לכך שעבריינים פוטנציאליים ישקלו פעמיים לפני שייבחרו לבצע עבירה של החזקה, נשיאה או הובלה של נשק ותחמושת.

בטרם סיום אפנה לפסק דינו של השופט יוסף אלרון בע"פ 4406/19, 4411/19, 4418/19, 4439/19 מדינת ישראל נ' סובח (5.11.2019) לפיו "על רקע המציאות אותה אנו חווים למרבה הצער מדי יום, אנו עדים לקריאה ציבורית נרגשת להגברת האכיפה כלפי עבירות נשק - ולהחמרה במדיניות הענישה הנוהגת" ובהמשך קובע כי יש לנקוט במדיניות ענישה מחמירה גם כלפי ביצוע עבירות החזקת נשק שלא כדין. כב' השופט מזוז הצטרף והוסיף כך:

"התופעה של החזקת נשק שלא כדין על ידי אזרחים מהווה איום על שלום הציבור ועל הסדר הציבורי. היא התשתית ו"הגורם בלעדיו אינן" (causa sine qua non) למגוון רחב של עבירות, החל בעבירות איומים ושוד מזוין, המשך בעבירות גרימת חבלה חמורה וכלה בעבירות המתה. לעתים קרובות הנשק הבלתי חוקי נרכש מלכתחילה למטרות עבירה, ואף אם הנשק נרכש למטרות "הגנה עצמית", הזמנות של הנשק מעודדת את השימוש בו לביצוע עבירות שונות ולחרפת תוצאותיהן.

על כן, המאבק בתופעות האלימות החמורות בחברה הישראלית בהן נעשה שימוש בנשק מחייב, מעבר למאמץ "לשים יד" על כלי הנשק הבלתי חוקיים הרבים שבידי הציבור, גם ענישה מחמירה ומרתיעה בעבירות נשק, לרבות על עצם החזקה או רכישה שלא כדין של נשק. ביעור תופעת החזקת כלי נשק בלתי חוקיים הוא אפוא אינטרס ציבורי מהמעלה הראשונה ותנאי הכרחי למאבק בתופעות הפשיעה האלימה לסוגיה הרווחות במקומותינו, בבחינת "ייבוש הביצה" המשמשת ערס לגידולן של תופעות אלה. מהלך כזה מחייב הרתמות גם של בתי המשפט, על ידי ענישה מחמירה ומרתיעה לעבירות נשק בלתי חוקי באשר הן, וכל שכן מקום שנעשה בנשק כזה שימוש בביצוע עבירות אלימות לסוגיהן".

15. בעת קביעת משך המאסר בפועל לקחתי בחשבון את העובדה כי מיום 6.2.2019 ועד היום הנאשם עצור באיזוק אלקטרוני.

סיכום

16. לאור האמור לעיל אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

· 15 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו, מיום 25.12.2018 ועד ליום 6.2.2019.

· 10 חודשי מאסר על תנאי, הנאשם לא יישא את עונש המאסר על תנאי אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, עבירה בנשק ויורשע בשל עבירה כזאת תוך תקופת התנאי או לאחריה.

הנאשם יתייצב למאסרו בבית סוהר ימ"ר קישון ביום 22.12.19 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס,

כשברשותו תעודת זהות או דרכון.

על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפונים:
08-9787336, 08-9787377.

בהתחשב בתקופת המאסר ובגילו של הנאשם לא מצאתי לנכון להטיל על הנאשם קנס.

17. נוכח רצונו של הנאשם להשתקם כפי שהביע בפני שירות המבחן, אמליץ לשירות בתי הסוהר לשלב את הנאשם בקבוצות שיקום בתוך כותלי בית הכלא.

המזכירות תשלח העתק מגזר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ט חשוון תש"פ, 17 נובמבר 2019, בנוכחות ב"כ המאשימה עו"ד גימפל, הסגור עו"ד ביראת והנאשם בעצמו.